

Sådan er det ude i befolkningen, og vi har set, at det kunne fremkalde den største arbejdskonflikt i 10 år her i Danmark. Jeg synes, det er rystende, hvis politikerne bare lader, som om det er et lille mindretal, der råber op.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Erhard Jakobsen nævner, at CD støttede de fornuftige privatiseringsprojekter, der forekom i Firkløverregeringens tid. Jeg vil ikke rette bebrejdelser mod hr. Erhard Jakobsen i anledning af de næste to eksempler, for jeg ved, at hr. Erhard Jakobsen på det tidspunkt varetog en opgave i Europa-Parlamentet, men blot for historieskrivningens skyld gøre opmærksom på følgende: Vi var to gange i den situation, at CD var med til at bremse nogle privatiseringer, som ellers var nået helt frem til snorene, som det hedder politisk.

Den første var Statens Bilinspektion, som var så langt fremme, at forligspartierne dengang havde læst korrektur på lovforslaget, men det blev standset af CD. Det andet var Kalø, hvor lovforslaget var blevet førstebehandlet, men så, bl.a. fordi CD og Kristeligt Folkeparti meddelte, at de alligevel ikke ville støtte det, blev trukket tilbage af den daværende landbrugsminister, Laurits Tørnæs.

Der har altså været to tilfælde, hvor vi var helt fremme ved snorene, og hvor jeg blev skuffet over, at CD svigtede og ikke medvirkede til at få gennemført projekterne, men jeg vil ingenlunde laste hr. Erhard Jakobsen det, fordi jeg ved, at han på det tidspunkt varetog andre opgaver.

I anledning af hr. Frank Aaens udlægning af, hvad denne debat egentlig har drejet sig om, vil jeg sige: Jamen vi ved da godt, hvad det drejer sig om. Efter at have nærlæst den tale, SiD's formand, hr. Hardy Hansen, holdt i stadionhallen i Esbjerg i tirsdags, ved vi godt, hvad det drejer sig om, og derfor undrer det os også, at man ikke fra Socialdemokratiets og regeringens side stærkere tager afstand fra det, der foregår.

Hr. Hardy Hansen slutter af med følgende salut dernede i Esbjerg: »Det er vores første mål for vores kamp at få hjulpet de hårdtramte Esbjerg-kammerater, men det næste overordnede mål er at bekæmpe de politiske kræfter, der bruger privatiseringsvåbnet i en rå kamp for at varetage egne interesser på både lønmodtager-nes og forbrugernes bekostning.«

Det er altså den kamp, regeringens desværre understøtter. Mage til vrøvl og mage til forsøg på at føre en misforstået faglig kamp i SiD ind i Folketinget ved at udnævne det til en rå privatiseringskamp skal man lede længe efter.

Nej, SiD og Hardy Hansen har et forklaringsproblem, for det er dem selv, der har indgået den overenskomst, som nogle nu ikke gider arbejde under.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil først sige, at jeg er temmelig sikker på, at når Centrum-Demokraterne har været med til at forhindre et par privatiseringer, har det netop været ud fra det synspunkt, som jeg anlagde, og havde jeg været hjemme, ville jeg utvivlsomt have støttet dem i det. Den omstændighed, at Fremskridtspartiet støttede det, kunne netop tyde på, at det var noget ideologisk mere end noget rent praktisk.

Dernæst må jeg til hr. Frank Aaen sige, at jeg ikke et øjeblik har talt om, at jeg ikke havde sympati for de strejkende i Esbjerg. Jeg har ikke et øjeblik talt om dem, der nedlagde arbejdet i Esbjerg. Det er slet ikke det, det for mig drejer sig om.

Det, det drejer sig om, er al den anden ballade. Det er alt det, der i øvrigt er lavet, gadedrenge fra København, der tog over, og som folkerne i Esbjerg selv frabad sig at komme i selskab med. Det er sådan noget, jeg taler om. Og det er i den situation, jeg appellerer til, at vi skal støtte politiet og ikke falde dem i ryggen ved hver en given lejlighed, når de griber ind og sørger for, at tingene dog kan komme til at forløbe nogenlunde rimeligt.

Jeg må stadig væk hævde: Blokader er ulovlige, men selvfølgelig er nedlæggelse af arbejde noget, der falder ind under Arbejdsretten og bedømmes dér, og det ville jeg aldrig drømme om at blande mig i.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

I løbet af dagen lykkedes det jo så efterhånden at komme frem til kernen i denne diskussion, nemlig hele spørgsmålet om den private sektor, den offentlige sektor, samarbejdsmuligheder, hvem der skal gøre hvad, og hvem der betyder hvad.

Det er fuldstændig åbenbart, at havde vi ikke en dygtig, velfungerende, effektiv privat sektor, så havde vi heller ikke den offentlige sektor, vi ønsker i Danmark, for så havde vi ganske enkelt ikke råd til den. Den er fundamentet for det hele.